

LA CLÍNICA DELS EMBOLICS

Autora: Adelaida Frías

<http://www.deliciesveuisaxo.com/textos-teatre-infantil-juvenil/>

- 17 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1 - METGE / SSA
- 2 – INFERMER / A
- 3 – AMNÈSIC / A
- 4 – PARANOIC / A
- 5 – PRINCESA
- 6 – DONZELLA
- 7 – CUINER / A
- 8 – CANTANT (noi o noia)
- 9 – HIPNOTITZADORA
- 10 – VELLETT/ A - DETECTIU
- 11 – INSPECTOR

Tots els personatges poden ser indistintament femenins o masculins, excepte la Hipnotitzadora i l'Inspector que es recomana conservar tal qual.

La sala d'estar d'una clínica privada, amb una taula i un parell de butaques (o cadires). Al fons una porta amb cortines que dóna a la terrassa. Per l'esquerra se surt cap al vestíbul i al carrer. Per la dreta s'accedeix a la resta de la clínica.

ESCENA 1

Entren per la dreta la metgessa i l'infermer, que s'aturen i miren al seu voltant.

METGESSA : — On és la Maria?

INFERMER : — **Deu haver sortit a la terrassa.** (*treu el cap entre les cortines:*)
Maria! Que no veus que et refredaràs? Ja t'he dit que t'abriguis per sortir.

Entra l'amnèsica, en bata i pijama.

AMNÈSICA : — A mi no m'has dit res. **Aaatchís!**

INFERMER : — **T'ho dic trenta cops al dia!** (*la fa asseure a una butaca*)

L'infermer li posa el termòmetre. La metgessa li pren el pols.

AMNÈSICA : — Qui és aquesta?

METGESSA : — Sóc la metgessa, que no em recordes?

AMNÈSICA : — Quina metgessa?

METGESSA : — La metgessa que et visita cada dia.

AMNÈSICA : — Ai, jo què sé.

INFERMER : — I a mi tampoc no em coneixes, guapa?

AMNÈSICA : — El cambrer?

INFERMER : — Uf, està igual.

METGESSA : — Està pitjor. **Puja-li la medicació, a veure si reacciona.**

Entra la paranoica de la terrassa i es queda a un racó molt angoixada.

- INFERMER** : — D'acord. Què passa Laura? Per què fas aquesta cara?
- PARANOICA** : — Hi ha un home aquí fora! Fa com si no em veiés, però està esperant que em distregui per tirar-me pel balcó!
- INFERMER** : — No pateixis; està arreglant el telèfon.
- METGESSA** : — Vine que t'auscultaré. (*l'agafa del bracet*)
- PARANOICA** : — (*es resisteix*) No, no. Estic bé, gràcies.
- INFERMER** : — (*la fan seure entre tots dos*) Viine, no siguis bleada.
- METGESSA** : — Alça, si et va el cor a tota bufa! Que no et prens les píndoles?
- PARANOICA** : — Sí. Sí, sí.
- METGESSA** : — (*la mira, preocupada*) M'estranya molt.

L'infermer s'emporta la metgessa a part. La paranoica vigila la terrassa apartant una mica la cortina.

- INFERMER** : — Quan em descuido les escup. Aquest matí m'he trobat una píndola embolicada dins un mocador de paper.
- METGESSA** : — Doncs li haurem de barrejar amb el menjar.
- INFERMER** : — D'acord, avisaré el cuiner.
- METGESSA** : — (*a les dues pacients*) Adéu noies, fins després!

La metgessa i l'infermer marxen per la dreta. La paranoica s'acosta de l'amnèsica.

- PARANOICA** : — (*confidencial*) He vist una dona molt sospitosa, amb ulleres fosques, que ha arribat a la clínica.
- AMNÈSICA** : — Quina clínica?
- PARANOICA** : — (*irritada*) Aquesta! Aquesta clínica!
- AMNÈSICA** : — Això no és un hotel?
- PARANOICA** : — Ai calla, que em poses dels nervis!

ESCENA 2

Entren per la dreta la princesa i la donzella. La paranoica i l'amnèsica les miren atentament i en silenci.

PRINCESA : — **Com és possible? La taula encara no està parada!**

DONZELLA : — **Vaig a reclamar, majestat?**

PRINCESA : — **És clar!**

La donzella surt per la dreta. La princesa es mira les dues pacients de dalt a baix, amb disgust.

PRINCESA : — **L'hora que és, i aquestes aquí; com uns estaquirot!**

Tenen l'ànima de musclo!

Entren la donzella i el cuiner portant una plata amb plats i coberts. Van parant taula entre tots dos, mentre la princesa passeja amunt i avall, majestuosa.

DONZELLA : — **Perdoni, però la puntualitat és importantíssima.**

CUINER : — **Es pensa que no tinc res més a fer? Porto tot el dia treballant com un boig. I això de boig no ho dic per ningú.**

PRINCESA : — **Explica-li que només es tracta d'organitzar-se bé.**

DONZELLA : — **Diu la senyora que si s'organitzés bé...**

CUINER : — *(irritat)* **Ja ho he sentit, el que diu la senyora.**

PRINCESA : — **Pregunta-li quin és el menú, Norberta.**

DONZELLA : — **La senyora vol saber...**

CUINER : — **Li dius a la senyora que hi ha macarrons i vedella amb bolets.**

DONZELLA : — **Diu el cuiner que hi ha macarrons i vedella amb...**

PRINCESA : — **Precisa-li que em refereixo al menú vegetarià.**

DONZELLA : — **La senyora diu que es refereix al...**

Entra per l'esquerra la cantant amb ulleres fosques i ho observa tot en silenci.

CUINER : — (*malhumorat*) **En aquesta casa no n'hi ha, de menú vegetarià.**

DONZELLA : — **Disculpi, majestat, però resulta que en aquesta casa....**

PRINCESA : — **És un escàndol! Ahir, quan vaig arribar, vaig deixar ben clar que no penso menjar ni un bocí de carn!**

DONZELLA : — **És que no s'adona que està cuinant per sa majestat la princesa Sònia de Savoia?**

CUINER : — **Per si la princesa no ho sabia, ja li pot dir que la vedella només menja herba i que la seva carn és súper vegetariana!**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida@deliciesveuisaxo.com